

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/135/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314205508
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5314205508.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov JUDr. Martiny Mochnáčovej a Mgr. Andreja Kekelyho, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: M. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, XXX XX D., o zaplatenie sumy 4.299,94 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 8C/113/2014-79 zo dňa 10. marca 2017, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 8C/113/2014-79 zo dňa 10. marca 2017 vo výroku III., ktorým súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol, a vo výroku IV. o trovách konania zrušuje a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

II. Vo zvyšnej časti, t. j. výrokoch I. a II. zostáva rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 8C/113/2014-79 zo dňa 10. marca 2017 nedotknutý.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd konanie o žalobe v časti o zaplatenie sumy 85,28 Eur zastavil (výrok I.) zároveň uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 4.299,94 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 4.299,94 Eur od 20.01.2017 do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II.) a vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok III.). O trovách konania rozhodol tak, že priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na ich náhradu v rozsahu 100% (výrok IV.).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia odkázal na ustanovenia § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), a d), § 9 ods. 1, ods. 2 písm. k), § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu 10.10.2012 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 52 ods. 1, 3, 4, § 54 ods. 1, § 517 ods. 2 zákona Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 a § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 29.05.2014 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 4.299,94 Eur spolu s úrokom vo výške 357,16 Eur, nezaplatených sankčných poplatkov vo výške 76,65 Eur, zmluvného úroku vo výške 15,90 % zo sumy 4.299,94 Eur od 22.05.2014 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne z nezaplatených istiny a nezaplatených úrokov od 12.06.2014 do zaplatenia, poplatkov za upomienky vo výške 85,28 Eur a náhrady trov konania.

3. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že žalobca (v Zmluve označený ako „banka“) so žalovaným (v Zmluve označený ako „klient“) uzatvorili dňa 10.10.2012 Úverovú zmluvu č. 0000000000007595 (ďalej „Zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 4.700,00 Eur a žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver a úroky splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach vo výške 86,49 Eur pri počte 96 splátok, a celý úver aj s príslušenstvom, vrátane celkových nákladov spojených s úverom vo výške 8.494,08 Eur, splatiť do 16.09.2010 (správne má byť uvedený deň 16.09.2020 - poznámka odvolacieho súdu). Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, na základe čoho ho žalobca listom zo dňa 17.02.2014 vyzval na predčasné splatenie poskytnutého úveru v tom čase v aktuálnej výške 4.567,42 Eur v lehote

do 11.03.2014. Žalovaný zaplatil žalobcovi na poskytnutý úver celkovo sumu 400,06 Eur. Predmetnú Zmluvu uzatváral žalobca v postavení veriteľa so žalovaným v postavení dlžníka, ktorý je spotrebiteľom, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej Zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Na základe uvedeného okresný súd ustálil, že právny vzťah založený úverovou zmluvou je potrebné kvalifikovať ako vzťah spotrebiteľský a bolo tak potrebné aplikovať právnu úpravu uvedenú v zákone o spotrebiteľských úveroch, ako aj v ustanoveniach § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobca ako veriteľ určil výšku mesačnej splátky sumou 86,49 Eur bez jasnej a určitej špecifikácie, aká suma z toho pripadá na istinu, na úroky a iné poplatky. Takýmto postupom obišiel ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď skutočnosť, že Zmluva obsahuje údaj o počte, termíne a výške splátok, bez uvedenia rozčlenenia splátky na istinu, úroky a poplatky, nemožno považovať za splnenie zákonnej povinnosti žalobcu. Členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru prehľadne vymedzuje povinnosti dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo.

S prihliadnutím na uvedené okresný súd považoval úver za bezúročný a bezpoplatkový, s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný z poskytnutého úveru vo výške 4.700,00 Eur uhradil jednotlivými splátkami celkovo sumu 400,06 Eur, na základe čoho vyhovel žalobe v časti predstavujúcej rozdiel medzi poskytnutým úverom a sumou, ktorú žalovaný uhradil, t. j. vo výške 4.299,94 Eur. Zároveň konajúci súd priznal žalobcovi aj nárok na úroky z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 ods. 1 a § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktoré si žalobca uplatnil, vo výške 8 % ročne zo sumy 4.299,94 Eur od 20.01.2017 do zaplatenia. V časti o zaplatenie žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie upomienky vo výške 85,28 Eur súd konanie v zmysle § 145 ods. 2 CSP zastavil, pretože mal preukázané splnenie zákonom stanovených podmienok pre pripustenie späťvzatia žaloby v tejto časti. Vo zvyšnej časti žalobou uplatneného nároku súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

4. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania okresný súd vychádzal z ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, t. j. pomeru úspechu sporových strán v konaní. Žalobca bol v konaní úspešný čo do uplatnenej istiny a neúspech mal len v nepatrnej časti nároku predstavujúcej príslušenstvo (zmluvné úroky, poplatky a časť úroku z omeškania, vrátane späťvzatej časti ohľadne poplatkov). O výške náhrady rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zmeny vo výroku III. o čiastočnom zamietnutí žaloby tak, že odvolací súd okrem čiastočného zastavenia konania jeho žalobe v celom rozsahu vyhovie.

6. Odvolateľ namietal záver súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru z dôvodu vyslovenej absencie obligatórnej obsahovej náležitosti vyžadovanej v zmluve v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Táto obligatórna obsahová náležitosť je uvedená v samotnom texte zmluvy o úvere a vo Všeobecných obchodných podmienkach (ďalej aj „VOP“), ktoré tvoria súčasť Zmluvy. Výška, počet a termíny splátok istiny a úroky sú uvedené v samotnom texte Zmluvy nasledovne: výška anuitnej splátky 86,49 Eur, termín splatnosti 1. anuitnej splátky 15.10.2012, počet anuitných splátok 96, periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky mesačne, v 15. deň kalendárneho mesiaca. Z uvedeného podľa názoru žalobcu vyplýva, že počet a termíny splátok istiny aj úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Uvedené platí aj pre údaj o výške splátky. Ďalej uviedol, že banka bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytne spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ktorá uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, lehoty a podmienky ich úhrady, vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny a úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru. Informáciu, že splácanie spotrebiteľského úveru prebieha formou mesačných anuitných splátok, a že rozdelenie splátok na istinu a úroky úveru obsahuje amortizačná tabuľka, banka klientovi poskytuje už v rámci poskytovania informácii pred uzatvorením zmluvy prostredníctvom formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere. Anuita a anuitné splácanie je definované ako pravidelné (periodické) plynutie pevne stanovených platieb počas určitej špecifikovanej doby. Anuitná splátka zostáva počas celej doby splácania rovnaká. Skladá sa zo splátky istiny a splátky úroku. Výška anuitnej splátky sa nemení. Plynule sa mení výška a pomer istiny a úroku. Z toho vyplýva, že na začiatku úverového vzťahu najväčší podiel celej splátky bude tvoriť úrok a naopak na konci bude najväčší podiel splátky predstavovať istina, čiže každou ďalšou splátkou sa splácaný úrok znižuje a splácaná istina sa zvyšuje. Výška, počet a termíny splátok poplatkov je zrejma už v čase uzatvorenia zmluvy, uvádza sa v samotnom

texte zmluvy. Ostatné poplatky a ich výška sú uvedené v Sadzobníku poplatkov tvoriacich súčasť VOP, ako aj súčasť zmluvy. Prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia zmluva neuvádza, nakoľko na základe zmluvy o pôžičke nevznikajú nesplatené zostatky s rôznymi úrokovými sadzbami. Bod 2.5.5 VOP určuje poradie uspokojovania pohľadávky nasledovne: Všetky platby, ktoré banka v priebehu splácania úveru príjme od klienta (alebo tretej osoby) na splatenie úveru sa započítajú na úhradu pohľadávok banky voči klientovi v nasledovnom poradí: a/ dlžná a splatná istina, ako prvá v poradí; b/ dlžné a splatné úroky, ako druhé v poradí; c/ dlžné a splatné úroky z omeškania a zmluvné pokuty, ako tretie v poradí; d/ dlžné a splatné odmeny, poplatky, výdavky a iné náklady banky, ako štvrté v poradí; pričom konkrétnu pohľadávku v rámci príslušného poradia, na ktorú bude platba započítaná, určí banka s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu. Odvolateľ poukázal aj na rozhodnutie ESD vo veci C-42/15 vo veci Home Credit Slovakia, proti Kláre Bíróovej, v zmysle ktorého článok 10 ods. 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 v spojení s článkom 3 písm. m) sa má vykladať v zmysle, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Zároveň sa má článok 10 ods. 2 písm. h) a i) vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Na podporu svojich tvrdení poukázal odvolateľ na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12Co/149/2016 zo dňa 15.02.2017 a rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/68/2017 zo dňa 28.02.2017.

7. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

8. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario toto rozhodnutie v zmysle § 389 ods. 1 písm. c) CSP vo výroku III., ktorým súd vo zvyšku žalobu zamietol, a tiež v závislom výroku IV. o trovách konania zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. V posudzovanej veci rozhodol okresný súd napadnutým rozsudkom, pričom na podklade podaného odvolania odvolací súd toto rozhodnutie potvrdil rozsudkom č. k. 6Co/81/2018-120 zo dňa 25.06.2019. Rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 7Cdo/300/2019 zo dňa 26.08.2020 konštatujúc, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu nutné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka zahrňuje. Uvedený právny názor bol pre odvolací súd záväzný (§ 455 CSP).

10. V zmysle záverov predchádzajúcej súdnej praxe predmetná obligatórna náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch predstavuje údaj dôležitý pre spotrebiteľa, keďže pomáha spoznať, ako konkrétne budú náklady spojené so spotrebiteľským úverom uhrádzané. Zákon o spotrebiteľských úveroch nad rámec smernice (Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS v znení korigenda k tejto smernici) požadoval rozčlenenie splátky na istinu, úroky a iné poplatky. Z podnetu Krajského súdu v Prešove na zaujatie Stanoviska občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR k predmetnej spornej otázke je zrejmé, že ustálená rozhodovacia prax súdov požadujúca rozčlenenie splátky, bola podporená rozhodnutiami vyšších súdnych autorít sp. zn. 7Cdo/128/2016, 7Sžo/61/2015. Až uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 došlo k vyjadreniu odlišného právneho názoru v danej otázke s argumentáciou, že dotknuté zákonné ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa, a preto eurokonformným výkladom možno dospieť k záveru, že zákon členenie splátky nepožaduje. Napokon uvedené vyjadril aj Najvyšší súd SR i v rozhodnutiach sp. zn. 4Cdo/211/2017, sp. zn. 3Cdo/56/2018, sp. zn. 4Cdo/187/2017 a sp. zn. 4Cdo/65/2018, ale aj v zrušujúcom uznesení vydanom v tejto konkrétnej veci a ktoré je pre odvolací i súd prvej inštancie záväzný.

11. So zreteľom na uvedené závery, právny názor súdu prvej inštancie, podľa ktorého poskytnutý spotrebiteľský úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere pre absenciu rozpisu splátky na istinu, úroky, poplatky, nespĺňala náležitosti vyplývajúce z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, už nebolo možné považovať za správny.

12. Odvolacia námietka žalobcu o dodržaní zákonnej náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch bola preto dôvodná a na základe postupu Najvyššieho súdu SR, ktorý zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu o potvrdení rozsudku okresného súdu vo výrokoch III. a IV. bolo opodstatnené zrušiť rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku a v závislom výroku o trovách konania a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V danej veci došlo na základe rozhodnutia dovolacieho súdu k vyriešeniu spornej právnej otázky, v dôsledku čoho je vo veci nutné opätovne posúdiť vec z hľadiska uplatneného nároku v časti, v ktorej súd žalobu sčasti zamietol. Z tohto pohľadu nie je účelné nahrádzať procesný postup, na ktorý je prioritne povinný súd prvej inštancie, t. j. preskúmať uplatnený nárok z hľadiska prezentovaných tvrdení a dôkazov stranami sporu. S ohľadom na vymedzenie nároku žalobcu, odvolací súd dáva súdu prvej inštancie do pozornosti aktuálnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR, ktorý vo vzťahu k otázke možnosti priznania úroku po tzv. zosplatnení úveru, judikoval, že veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí (rozhodnutia sp. zn. 6Cdo 113/2018 zo dňa 30.07.2019, sp. zn. 5Cdo 42/2020 zo dňa 16.06.2020, sp. zn. 8Cdo 118/2020 zo dňa 26.08.2020, či sp. zn. 8Cdo 147/2020 zo dňa 26.08.2020).

13. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku III., ktorým súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol a tiež v závislom výroku IV. o trovách konania, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. V ďalšom konaní súd prvej inštancie vykoná dokazovanie na základe dôkazov označených a predložených obidvomi procesnými stranami a vysporiada sa aj s prípadnými ich ďalšími návrhmi na doplnenie dokazovania vo vzťahu k nároku uplatnenému žalobou a opätovne rozhodne o jeho zvyšnej časti, pričom je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným vyššie (§ 391 ods. 2 CSP). S poukazom na aktuálne ustálenú súdnu prax a jej právne závery pri posudzovaní obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch (rozpis splátky úveru na istinu, úroky a poplatky) prezentovanú (o. i.) aj v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR v aktuálne prejednávanej veci (sp. zn. 7Cdo/300/2019 zo dňa 26.08.2020), ale aj jeho rozhodnutia špecifikované vyššie je dôvodné a nanajvýš vhodné, aby súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní z nich vychádzal.

15. V nadväznosti na rozhodnutie vo veci samej okresný súd opätovne rozhodne aj o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, a tiež o nároku na náhradu trov tohto i predchádzajúceho odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP) a tiež dovolacieho konania (§ 453 CSP).

16. Vo zvyšnej časti (nenapadnutej odvolaním), t. j. vo výrokoch I. a II. zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý týmto rozhodnutím odvolacieho súdu.

17. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).